

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Prop. E. utóiratokra fűlött, 1. em.
A szerkesztő h. i. k. napokon délelőtti
11 óra között.
Polonya, nester-utca 325. sz. a
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendők
Kéziratok vissza nem datnak.

BRASSÓ

helyben házhoz hordva v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1—10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
tésenként kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizet

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek és ezekhez tartozó brassói fogarasi, hosszufalusi s zernesti, lieső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszúaszi, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári és szon-
ágothaikir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler János, Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube
L. s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz). Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetés-irodájában.

45-ik szám.

Brassó, Csütörtök, április 19-én.

IV. évfolyam 1888.

Előfizetési felhívás

BRASSÓ

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és
szépirodalmi lap

IV. évfolyamának második negyedére.

Lapunk 1888. április elsejével a második évne-
gyedbe lépve, ezennel új előfizetést hirdetünk. Ed-
digi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: sziveskedjenek
előfizetéseiket megújítani, minthogy lapot csak úgy
küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen bekül-
delnek.

A hazafias ügy iránti tekintetből kérjük lapunk
szives terjesztését.

Előfizetési árak:

Egy negyedévre (ápr.—jun.) 1 frt. 80 kr.
Félévre (ápr.—okt.) . . . 3 „ 50 „
Három negyedre (ápr.—decz.) 5 „ 30 „
Külföldre egész évre . . . 20 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kiváncra bárkinek mutatóval számmal kész-
ségesen szolgálunk. Gyűjtőknek 5 egyszerre beküldött
előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Mint eddig, — úgy ezentul sem fogunk kimélni
semmi anyagi áldozatot, — csak kérjük a t. közön-
ség b. tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Brassó, 1888. ápril 18.

Csúf dolog az, mi egy németországi lap-
ban ismételt megjelent Magyarország, a ma-
gyar törvényhozó testület s magyar nemzet
ellen.

Csúf dolog, hogy akad még ma, annyi
balul kiültöt kísérlet után komoly szász em-
ber, a ki ellentétbe akarja hozni a magyar
törvényhozást s nemzetet a koronás magyar
királylyal, kit hű népéhez a bizalom és sze-
retet köt.

Csúf dolog végül, hogy akad németországi
lap, mely daczára azon benső viszonyak,
mely Németország s hazánk közt fennáll, épen
a legválságosabb időben, midőn Németország
szenvet beteg császára szenvedéseivel, Orosz-
ország mérkőzni készül a szövetséges hatal-
makkal s Romániában az orosz pénz a leg-
gyalázatosabb merényleteket űzi haza, trón s
vagyon ellen, — tért nyit császára szövetséges

birodalma egyik országának legarczátlanabb
gyalázására.

Egy idő óta hallgatott a németországi
sajtó a szászok elnyomatásával. Mintha az el-
lenkezőről látszott volna meggyőződni. Mintha
utat adott volna azon sok haszontalan firkász
izgatónak, kik tollat fogtak hazájok gyalázá-
sára. Mintha maga az erdélyi szász sajtóiroda
is megenni látszott volna azt a csúf játékot,
mert mióta a király Kolozsvárt lezckét tartott
nekik a hazafiságról, a brassói német lap ki-
vételével egészen megjuhászodtak. Egyezkedés-
ről beszéltek, a kormánylyal és nemzettel. Az
ország hitt nekik. Pedig nem először — de
nem is utoljára — szedték reá az országot.

Egyszerre ismét kilöttek egy bombát. A
„Kreuzzeitung” volt az a szemétdomb, melyre
ezen hírlapirodalmi terméket közszemlére kitet-
ték. S vajjon honnan ered az a gyalázatos
cikkk, melynek olvasására felháborodik a ke-
dély, felforr a vér? — Ki ne tudná azt, a ki
csak kissé ismeri a viszonyokat? Abból a for-
rásból, melyet mi ismételt nevezünk meg
akkor is, midőn a brassói német lap szórta
átkaik Meltz Oszkára: a Teutsch püspök fő-
nöksége alatt álló ultra-szász sajtóirodából.

A „Nemzet” kételkedik abban, hogy egy
püspök, kinek az ország állást, tekintélyt, be-
folyást s népe szellemi s erkölcsi haladását il-
letőleg hatalmat adott, ily aljas szerepre vál-
lalkozzék; hogy tudtával s beleegyezésével
szórják esatlósai a leggyalázatosabb rágalmakat
Magyarországra s a magyar nemzetre. Pedig
ez így van. Az ultra-szász sajtó, annak beval-
lott s be nem vallott munkásai Teutsch püs-
pök fennhatósága alatt állanak. Ő a szellem,
az inspirator, a többi csak gép, mely az ő
akaratát végrehajtja.

Azonban ha nem is tőle erednének ezek
a cikkek; ha neki csakugyan semmi része
sem volna ezekben, vajjon nem érdemli-e fel-
tétlenül az elítéltetést ő és vele a szászság,
mely — mióta a külföldi lapokban e gyalá-
zatos hajsza tart — soha sem tartotta köteles-
ségének, azt visszautasítani?

Ha az erdélyrészi szászok csakugyan nem
úgy éreznek, mint ujabbban a „Kreuzzeitung”
ir, akkor a haza s nemzet iránti szent köte-
lességük volna, e vádakat nyíltan, férfiasan
visszautasítani.

volt. Szobájának tetőzete menyezet alakjában lilom
levelekből készült. A derék hangyák néhány hétig
dogoztak a Viorica ágyán. Ez, — a mi a legkénye-
sebb a világon, — a virágok himporából készült s
Vioricának egyik szövete volt reá terítve. Mikor ágyá-
ban aludt, oly gyönyörű volt, hogy a csillagok is le
hullottak volna az égből, ha őt meglátják. Számára a
hangyák a palota belsejében rendeztek be szobát, s
feltékenyen őrizték szeretett királynéjukat. Mikor aludt
még ő sem mertek reá nézni. Sehöl sem élhetett volna
szebben és sohasem részesült volna jobb elátásban,
mint a hangyabolyban. Egyenként és összesen versenyt
dolgoztak s igyekeztek derék királynéjuk tetszését meg-
nyerni. Nem volt olyan parancsa, melyet villámgyor-
sasággal ne teljesítettek volna; mert Viorica egyszerre
sem sok, sem ügyetlen feleletet nem adott. Szelid
szava mind g csak úgy hangzott, mint tanács, mint vé-
lemény. Szemének fényes villogó tekintetével üdvözlő
azokat, kik neki engedelmeskedtek. Gyakran mondták
a hangyák, hogy a napsugár van házukban s magasz-
talták szerencséjüket.

Viorica számára külön folyosót építettek, hogy
azon sétáljon és élvezze a havasok üde levegőjét, mi-
kor szobájában igen szűknek tetszik. Ezen folyosóról
az építkezés magasságát is láthatta, mely most dom-
bocskává nőtte ki magát.

Egy napon szobájában ült és egy inget varrt

Ezt azonban ők nem teszik. Jele annak,
hogy ez nekik tetszik. Már pedig akár irták
ezt ők maguk, akár egyetértének vele: mind-
egy. Mindkét esetben jogosan éri őket a haza-
árulás vádja.

Mi régen tisztában vagyunk a szász nép
mandatáriusainak érzületével. Lépten-nyomon
tapasztaljuk. Tapasztalhatta a kormány is;
csak hogy úgy látszik, nem akarta látni. Op-
timista felfogást tápláltak felsőbb köreinkben
a szászokkal szemben. Előzékenyek voltak,
igyekeztek kedvökben járni. Mi volt az ered-
mény? A szászok még inkább elbizakodtak.
A közéjük ékelt magyarságot fitymálták, sem-
mibe vették. Azt hitték, a kormánynak szük-
sége van rájuk. Pedig dehogy van!

Nekünk — ismerve a helyzetet — régi
meggyőződésünk, hogy ily elemmel szemben
csak egy politika vezethet célhoz: a hatalom
politikája. Nem erőszakot értünk alatta, csak
a hatalom éreztetését. Renitens elemmel szem-
ben megszünt az engedékenység. Alkotmányos
érzületünk ellene van minden rendkívüli rend-
szabálynak, ámde rendkívüli viszonyok rend-
kívüli eszközöket is igényelnek.

A kormánynak s magyar nemzetnek senki
sem vetheti szemére a türelmetlenséget. Ámde
ha kényszerítve lesz reá, nem vonulhat félre
előle. Évszázadokon keresztül saját nemzeti
érdekeink rovására a türelmesség legvégső ha-
táraig mentünk. Megérdemelték-e? A feleletet
ők maguk adják meg naponként. Fordítsuk
meg most a dolgot. Kezdjen a kormány eré-
lyesebb politikát velők szemben, éreztessen velők
a hatalmat. Ez az egyetlen módja, ha nem is
szeretettel nyerni, de tiszteletet parancsolni.

Mi ti ztelettel hajlunk meg a nemzetiségek
jogai előtt. Ámde ha ők ezzel szemben megta-
gadják a tiszteletet tőlünk, hazánktól, kormá-
nyától, törvényhozásától: akkor mi fel vagyunk
mentve e tisztelet alól.

A szász nép — sokszor hangoztattuk —
jámor, szelid, szorgalmas és józan nép. Ámde
vezetőik lelketlenek, vad izgatók. S kik e ve-
zetők? Minek ismételnők? Szebenben székel a
főinquisitor, a ki elcsapással fenyeget egy szász
kenyeret evő magyar tanítót, mert leányát
magyar iskolába járattja. Onnan indulnak ki
a szálak. S ezekről a helyekről kerülnek ki az
ily támadások is, direkte vagy indirekte.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A hangya.

(Furnica.)

Irtta: Carmen Sylva.

Fordította: Gidófalvy Géza.

(Folytatás.)

A szobák ritka mesterséggel voltak viráglevelek-
kel kirakva, melyek fenyőtűkkel voltak a falhoz illesztve.
Viorica megtanult pókhálóból szőni, miből a sátrak
és ágyterítők készültek. Az épület mind magasabbra
és magasabbra emelkedett, s azon szoba, mely Viori-
cának volt szánva oly gyönyörű volt, hogy ilyet az
ember álmában sem képzelhetett. Számátalan terem
vezetett a palota belsejébe, úgy hogy Viorica minden
alattvalójáról a legnagyobb gyorsasággal szerezhetett
tudomást. A termék padozata máklevelekből készült,
hogy a királyné picziny lábai csak bibor-szőnyeget
tapossanak. Az ajtók rózsalevelekből voltak és pók-
hálóval megkötözve, úgy hogy minden zaj nélkül nyíl-
tak és záródtak. A földön egy vastag és puha gyó-
pár szőnyeg terült el, melybe Viorica kényes picziny
lábujjai belemélyedtek: hiszen itt nem is volt szük-
sége lábbelikre! Ezek igen durvák is lettek volna s
tönkre teszik a virág-szőnyeget. A szobák falai nagy
ügyességgel szegfű-, gyöngyvirág-, s nefelejtshől voltak
kirakva. A virágokat mindegyre cseréltették, s mivel
ezek mindig frissek voltak, illatuk valószággal bódító

selymér-szállal, melyet a hangyák hoztak a palotába.
Egyszerre nagy moraj hallszik a hegy körül, mintha
emberi hangok volnának. Az egész kis királyság egy
perez alatt talpon volt, a királynéhez tudultak s lélek-
szakadva törtek szobájába. „Összedül házunk, rossz
emberek járnak benne. Két három csarnok már össze-
dült, s a negyedik veszélyben forog. Mit tegyünk?”
— „Egyéb semmi?” — kérdezte Viorica gyöngé-
den. — „Majd segítek én azon, bizonyosan egy-két
nap alatt csarnokaitok újból rendben lesznek.”

Viorica végig szaladt a termék tömkelegén s meg-
jelent a folyosón. Szeme egy gyönyörű szép ifjun
akadt meg. Ez lováról leszállva néhány társával együtt
avval foglalatzkodott, hogy karddal, lándzsával tur-
káltak a hangyabolyokat. Midőn ő megjelent mindnyá-
jan megálltak. A szép legény kezével fődé el szemét,
mintha nagy fény vakítaná s bámulattal csüngött
ama ragyogó lényen, mely tündöklő öltözetben állott
előtte. Vioricának arany sárga haja bokáig ért. Gyenge
pir őmött szét arcán s szeméi úgy ragyogtak, mint
a csillagok. Az ifju láttára Viorica szeméi egy pillá-
natra megzavarodtak, de végre feltékelte s rózsa aj-
kait felnyitva, csengő hangon így szólt:

„Kik vagytok ti, kik szentségtörő kezekkel tá-
madjátok meg birodalmamat?”

— „Bocsáss meg szép leány!” — felelt az ifju
„Mától fogva, — királyi becsületekre fogadom, — a

Már pedig azokat a tényezőket, kik ily üzelmekkel direkte vagy indirekte azonosítják magukat, le kell küzdenie teljes erővel a magyar politikának s megmutatni, hogy a szent István koronája területén sem a közművelődési, sem a törvényhatósági, sem az egyházi élet terén nem juthat hatékony szerep azoknak, kik a nép érzelmei megmítelyezésében s alkotmányunk alapjának, a király és a törvényes nemzeti képviselő kölcsönös bizalmának aljas denuncziációk által való megrontásában találják fel politikai küzdelmük fegyvereit.

Ezentúl csak ez lehet a kormány politikája az ily elemekkel szemben.

Belföld.

Brassó, ápr. 18. (Országgyűlés.) A képviselőház hétfői ülése rövid volt. Először is a mentelmi ügyekkel foglalkozott a ház, melyeket Krajsik Ferencz előadó referált s a tárgyalás során, a bizottság véleménye alapján (dacára Szendrey felszólalásának, ki egy erős kifejezéseért elnöki figyelmeztetést vont magára) — a ház Csátár Zsigmond mentelmi jogát felfüggeszté. Vadnay Andor és Vojnits Istvánt nem adta ki a ház, bár ez utóbbinak kiadását a bizottság javasolta. Végül a zárszámadási bizottság jelentése következett a Magyarország és Horvát Szlavonországok közt 1884. évre eszközölt leszámolás megvizsgálásáról. A jelentést Molnár Viktor előadó, tartalmas beszédben terjeszté elő és indokolá, mire a ház vita nélkül a leszámolást tudomásul vette, miről a főrendiház értesíttetni fog.

Brassó, ápr. 18. (Az osztrák-magyar vámkonferencia.) Mint a „Bud. Corr.” Bécsből távirai uton értesül, az osztrák-magyar vámkonferencia ma tartott ülésében megkezdte az árulajstromhoz kiadandó pótlék-szövegjavaslat tárgyalását. Ez a pótlék nemcsak az olasz szerződésből folyó módosításokra terjed ki, hanem még számos oly részletet is foglal magában, melyek az áruk tarifaszereit osztályozásra nézve jelenleg érvényes elveket részben módosítják, részben komplementálják. Ezenkívül a tervezett pótlékba számos új vezérszót is vettek föl.

Külpolitikai szemle,

Brassó, április 18.

A német császár állapota e perczben nagyon aggasztó. Berlinből a legmegdöbbentőbb híreket hozza a táviró s kétes, vajjon a császár elhagyja-e még a betegágyat. A császári ház összes tagjai körülötte állanak.

E hirtelen változás aligha nem azon izgatások és rázkódások következménye, melyeket Bismarck herczeg idézett elő a múlt héten. Ha a katasztrópha beáll, nagy részt Bismarckot fogja terhelní, a ki durva kiméletlenséget tanusított a magas beteggel szemben.

Hétfőn délután 1 órakor nagy orvosi tanácskozás volt Mackenzie, Senator, Bergmann, Krause, Wegener és Howell orvosok közt, mely egy óránál tovább tartott. Az orvosok a bronchitist csekély mér-

legalázatosabb védelmeződ leszek. Miként gondoltam volna, hogy egy tündér áll e birodalom élén.

„Köszönöm önnek”, — mondá Viorica. — „Nem kell a más szolgálata, csak az én hűséges alattvalóimé; csak arra kérem, hogy az én birodalmamba ne merje emberi lény a lábát betenni.”

Ezen szavak után eltűnt, mintha a hegy nyelte volna el, s a kik künn maradtak, nem láthatták, hogy miként csókolta a hangyasereg a lábát és diadallal kísérté vissza termeibe, a hol Viorica újra munkához fogott, mintha éppen semmi sem történt volna.

A királyfi ott állott a domb előtt, mintegy álomba merülve és társai órák multával sem vehették rá, hogy lóra üljön. Folyton remélte, hogy még egyszer látja őt, habár szeme tele fenyegetéssel és szava haggal. De ő mit sem látott egyebet hangyáknál, s újból csak hangyákat; ezek nagy csapatokban kimondhatatlan gyorsasággal iparkodtak a kárt helyreállítani, melyet ő követelt el ifju gondatlanságban. Mérge- és boszuságában szerette volna őket lábával eltiporni, mert úgy viselkedtek, mintha sem nem értenék, sem nem hallanák kérdéseit. Biztonságuknak teljes öntudatában, örömet s jó kedvvel jártak — keltek lábainál. — Végére tele buval lóra ült az ifju s folyton azon töprenkedett, miként szerezhetné meg ama legszebb leányt, kit szeme valaha látott. Társainak nagy boszuságára az éj beálltaig barangolt az erdőben; azok megátkozták a hangyák dombjait a szép leánnyal együtt, és a vacsorára s boros kancsókra gondoltak, melyek régóta vártak.

(Folytatása következik.)

vűnek találták. Tüdőgyulladásnak eddig semmi nyoma, de Mackenzie aggódik, hogy az is fölléphet, minthogy a császár testi hőmérséklete folytonosan igen nagy, a mi a jelenlegi bronchitistól nem magyarázható ki. Este 9 órakor ujjlag orvosi tanácskozás volt. Wiesbadenbe is táviratoztak, hogy Leyden azonnal jöjjön Berlinbe.

Este 9 órakor a charlottenburgi kastélyban tartott tanácskozásnak, melyen az összes orvosok részt vettek — köztük Senator és Bley berlini tanárok — nem volt biztos eredménye az irányban, vajjon bronchitis, vagy tüdőgyulladás esete forog-e lenn. Sajnos valószínűbb, hogy az utóbbival van dolgunk. A császár testhőmérséke negyven fok, de dacára ennek eszméletnél van.

Bismarck herczeg kedden d. e. a császárhoz ment Charlottenburgba. Féltenegy órakor a trónörökös és tizenkettőkor a bádeni nagyherczeg látogatta meg a császárt. Délután a miniszterek bizalmas értekezletet tartottak Bismarck herczegnél.

Augusztia özvegy császárné, valamint a bádeni nagyherczegnével este fél hét órakor Charlottenburgba kocsizott és fél 8-kor tért vissza Berlinbe. Vilmos trónörökös este még Charlottenburgban volt. Hír szerint a császár délután fölkelt az ágyból, rövid időt egy keřekes székbe ülve töltött s fél 4 óra tájban kis időre megjelent az ablaknál. Stollberg miniszter és Albedyll tábornok délután hosszabban időztek a császári kastélyban. Berlinben a császár állapotára vonatkozólag a legszomorubb hírek keringenek. Az orvosok, köztük Mackenzie is, a jelenlegi állapotot fölöttebb veszélyesnek tartják.

Franciaországban Bulanger győzelme tartja izgatottságban a kedélyeket. Jules Ferry f. hó 15 én Epinalban beszédet tartott, melyben Boulangerről mint lázadó katonáról beszélt, az opportunistapárt eljárásának helyességét bizonyította, a kamarát a miniszterválságok okának mondotta s a senátust védelmébe vette. Boulanger nem kevesebb, mint 3 helyen választották meg s egyedül Lilleban 130.000 szavazatot kapott, 86.872 szavazattal többet, mint a három ellenpárt együttvéve.

Bukarestben a miniszterelnök és egyesült ellenzék közt teljes megegyezés jött létre. A senatus elhatározta, hogy erődítési czélokra szükséges nyolcz millió forintot 5%-os járadék által fedezi s egyuttal jóváhagyta az egyezséget, — mely szerint a labuleti löpőgyár az állam birtokába megy át. Ezután a f. hó 16-iki ülésen miniszterelnök bejelentette, hogy a parasztlázadásokat egy a jalovítzai, mint az ilsovi kerületben elnyomták.

A bolgár hadsereghez intézett és Brailából becsempészett lázító kiáltvány, — melylyel szemben a bolgár kormány kezdettől fogva nagy közönyt tanusított, — teljesen hatástalan maradt. A sajtóban felmerülő ama híresztelések, hogy a fejedelem és Stambul között vizály ütött volna ki, teljesen alaptalanok.

Néhány nap óta bizonyos tevékenység mutatkozik a román, szerb és török területre menekült bolgárok között. A csapatok tagjai közül hárman elfogattak, a többiek megmenekültek. Néhányan a menekültek közül ujabbán Pirotnál mutatkoztak. Románia területén a menekültek leginkább a Duna partján járnak-kelenek, nyilván azért, hogy a bolgár parttal az összeköttetést fentartják. A nyugalom sehol sem zavartatott meg. A török katonai hatóságok rendeletet kaptak, hogy a határt gondosan őrizzék.

Mit ír a „Kreuzzeitung“?

Ezen magyarfaló lap ujabbi czikke szerint a német-osztrák-magyar szövetségre nézve nagy jelentőséggel bír Ausztria-Magyarország monarchikus államhatalmának erősítése. Magyarországnak nem világos államjogi állása befolyásolja, sőt veszélyezteti ezt az államhatalmat. A „P. Lloyd“ ezelőtt maga megengedte azt, hogy senki sem kételkedik abban, hogy Budapesten egy, a parlamenttől függő miniszterium az uralkodó magyar párt szellemében, meglehetősen abszolút hatalommal kormányoz.

A német újság azután felsorolja azokat az állatlagos alkalmazott erőszakos eszközöket, melyeknek segítségével a megyei és kurta nemesség a többi nemzetségeket a választásoknál elnémítja; de szerinte ez a nemesség a közigazgatás és az igazságszolgáltatás terén is befolyásolja a nem magyar népeket; a nemesség sok ezer hivatalban kiszípolozza az országot és nem kis mértékben működik közre az ország pénzügyeinek elrontásában. A francia államkormányzat mellett jóformán a magyar államkormányzat lesz a legköltésesebb. Sok magyar hazafi kérdést intéz önönmagához, hogy vajjon az ország lakosságának meddig kell még a radikális parlamenti és megyei gazdálkodás miatt szenvednie és mikor fogja majd ujra megnyerni a fejedelemnek hatalmas védelmét.

A monarchikus befolyásnak megtörése annál sajnálatosabb, a mennyiben éppen az volna alkalmas fokozott nemzetiségi ellentétek csökkentésére és kiegyenlítésére. Azt az elvitázhatlan erély, melylyel a magyar nemesség uralkodó képességét a műveletlenség, lakossággal szemben érvényesíti, a császári kormányzattal joggal becsüli és használja fel; ámde a kiméletlenség magyarosításnak dolga akad az előre haladottabb román és szláv kultúrával szemben. Mentül inkább akad a magyarság nemzetközi szerepet vinni, annál inkább hangsúlyozzák ama nemzetiségek a császári birodalomhoz és a feketesárga zászlóhoz való hűségüket. Ezt a zászlót nemcsak Magyarországon szorították háttérbe; Berlinben is csak a piros-fehér-zöld zászló szokták a nagykövetségi palotán kitűzni, jölehet eddig elé nemzetközi tekintetben még nem fogadták azt el.

A Magyarország nevű koronatarifomány fenmaradását csakis Ausztria jogarának és földrajzi fekvésének köszöni, mert különben a benne uralkodó nemesség kétségkívül már régen Lengyelország sorsára juttatta volna. Magyarország királyainak a lakosság kultúrfejlődésére való törekvésük közben, ugyyszólván mindig a magyar nemességgel kellett küzdeni, a mely akkor, ha jogairól és privilegiumairól volt szó, sohasem habozott saját fejedelme ellen a külfölddel is szövetségre lépni vagy külföldi segítséget kérni.

Vajjon erre lesz-e a mi magyarfaló szász lapjainknak feleletök?

Román lapszemle.

Ha valamelyik t. olvasónknak valaha úgy tetszett volna, mintha mi talán mégis mint magyarok, elfogultan ítéljük volna meg a „Tribuna“ magaviseletét nem a szabadelvű kormánypárttal szemben, melynek szerezny harezosai közé számítjuk magunkat, hanem az egész magyar nemzettel, melyhez tartozni kíváló büszkeségünk: annak ajánljuk figyelmébe a n. szebeni „Telegraf Roman“-nak idei 34-ik számát és ebben a „Mi se unel de metrii preste niveau“ márczius 16. közleményét.

Láttunk már életünkben elég szigorú ítéletet egyénekről, hirlapokról, de ennél találóbbat talán soha egyet sem. Nem maradt — úgy mond — mióta a Tribunát Szebenben megállapították, egyetlen tisztességes ember, a kit össze-vissza ne rágalmozott volna, be ne mocskolt volna. De nemcsak egyesek, sőt még a román irodalmi társulat is így járt azzal a lappal, mely hettykén hirdeti: „Mi az ifju nemzedék, a nagy nemzeti párt s több efféle; mi és csak mi mentjük meg a magyar nemzet hajóját.“ Hogy higgye a világ, hogy minő elhatározott és tiszta emberek azok, holott tudva van — úgy mond — miszerint minden farizeus tántorog a nehé viszonyok között s egy tál lencsért az ördögnek is áruba bocsátja magát.

Vak tyukként talál néha a „Tribuna“ is egy-egy gyöngyszemet, nemzetiségi szempontból véve a dolgot; de ebből nem következik, hogy be ne piszkoljon mindenkit, a ki a nihilizmus előtt térdet nem hajt, sőt becsületbeli dolognak tartja, kéteséletű egyénektől magát távol tartani.

Itt megemlítve, hogy mivé tette a „Tribuna“ Szebenben a románság társadalmi életét, így folytatja: „Ez a lap összevesztetett bennünket, gyűlöletet és viszályt keltett az egy vérből származott testvérek között, megbénította üdvös működésüket, megkeserítette a lelkeket és így lehangolt csaknem mindenikünket, ordítván tele torkából: „Cult personal“ — személyes tisztelet — s ezzel arra készlet, hogy megvessük legderekabb embereinket, kik éppen személyes érdemeik által szerezték meg tiszteletünket, hogy ezek helyére állítsuk az ő ifju nemzedékét, a mely napjainkban keveset ígér.

Ez a lap a románság együgyűségére számít s azt hiszi, hogy a mi komoly népünket szóvirágokkal kielégítheti. Nem román lap ez, hanem kliklap, mely egekbe hágná, miután maga körül mindent elpusztított.

Azt hisszük, elég ennyi is mutatóványul, kik a Tribunáról teljes képzetet akarnak alkotni maguknak. Ezek után aztán tudhatják t. olvasóink is, hogy miért nem vettük s vesszük komolyan a „Tribuna“ singes vezércikkeit, melyeknek hangján, irányán úgy megérzik az a bukaresti hetvenkedés, melytől, mint látjuk, nemcsak mi, de még a románok is undorral fordulnak el.

A mit keresett, azt megtalálta a „Tribuna“ ott helyben. Hanem lesz aztán erre ma-holnap olyan sárral dobálás, minőt csak ő talál tintatartójában. Addig arról vezérczikkezz, hogy most már nem szereti senki ezt a Tisza kormányt, s hogy ez nemsokára így, meg amugy fog megbukni s ezt éppen akkor írja, midőn a „Telegr. R.“ feladta neki az utolsó kenetet. Szeretné ő is talán Bretianó historiát látni Budapesten, de ehhez nem lesz szerencséje. Az olyan kormánybuktatás

csak ott járja, a hol az a példabeszéd, hogy: „Sehol úgy, mint nálunk.”

Mi csak várjuk, míg a ház többsége nyilatkozni fog a nélkül, hogy künn a teremőrt lelőjék. — Olvastuk a konzervatív korifeusok szép beszédeit is, melyeket a Rosetti miniszteriumhoz intéztek. Elfojtott méreg kipukkadása, hogy miért hívta meg a király ezeket a zsunimistákat s nem a konzervatívokat a kormányra.

A királynak nemcsak jogai, de kötelességei is vannak, jajdul fel az egyik. „Az isten jó, de az ördög nagy mester” hangoztatja a másik és az ördög alatt Bretianót kell érteni, mert ő osztogat tanácsot most is a királynak.

Az ilyen elménczkedésekre van aztán röhögés. Azonban az adót mégis megszavazták, habár Rosetti kereken kimondta, hogy az ország külpolitikája marad az eddigi s hogy új választást szeptember előtt nem rendel és a hivatalnokokat nem csereberélgeti. A bojárpárt a sok tolvajozás daczára extra dominium maradt, most már aztán megmérkőzhetnek a választások alatt a vörösek és konzervatívok. — A kormány teljes szabad választást ígér és arra törekedik, hogy ő, a ki most párt nélküli és népszerűtlen, majd szeptemberig népszerű lehessen szemben a liberálisokkal, a kik épen a kormányon népszerűségüket teljesen eljátszották.

Igy mondá ezt Rosetti. A jövő megmutatja, ha valjón népszerű lesz-e fél év múlva az a kormány, melynek tagjait a konzervatívok ma udvaroncoknak nevezik. Annyi tény, hogy az a dráku Bretianó most is lefözte ellenfeleit s mások szedik a gyümölcsét annak, a miért a konzervatívok annyi hajszát csaptak.

Czenkalji.

A romániai zavarok.

— Saját levelezőnkől. —

Bukarest, április 17.

Mai táviratom közölte már a legújabb, Ferbin-cziben előfordult zendelést, melynek számos halottja is van már, mert a zavargások oly mérveket öltöttek, hogy a katonaság kénytelen volt a tömeg közé lőni.

A volt ellenzéki képviselők gyalázatos izgalmait megtermették gyümölcsüket: Románia forrong, valóságos parasztlázadás ütött ki, melynek végét még csak sejteni sem lehet. Naponként szekerekkel hozzák be a súlyosan sérülteket a fővárosba, hol a rémület általános. — A nép tombol a falvakban. Gyilkol s rabol. Papok, tanítók s községi előjárók vannak leginkább kitéve a veszélynek.

Ilfov megye alprefete megöletett, hasát felvágták s beleit a kutyáknak dobták.

Afumáti községnek bírja is meghalt már. Erősen megverték s aztán egy épület harmadik emeletéről dobták le, alól a parasztok kinyújtott botjaikkal fogták ki. Hasonlóképen járt a tanító is. Stefanesti községben a bírót megölték, előbb erősen megkínózták őt.

Ilfov megye a központja a lázadásnak. Ott dolgozik legjobban a muszka rubel. Hitrovo ur hivatalnokai állandóan a nép között vannak, állítólag tudakozódni a nép sérelmei iránt.

Hiába, az orosz rubelnek nálunk nagy hatalma van még, különösen a mostani nyomor közpette, mikor a nép éheznek a szó szoros értelmében. Az ellenzéki urak, a kik március 27—28-iki bukaresti pucskísérletet provokáltak, most szép csendesen ülnek a miniszteri székekben, küldik a katonaságot a nép ellen, mintha tulajdonképpen nem is ők közvetítették volna legelőbb Hitrovo ur rubeljeit!

Az állapotok nálunk igen veszélyesek. Az egész ország egy bomba, mely minden perczen felrobbanhat. S ez az orosz rubel műve.

A zendülés naponként terjed. Egyik falu példát vesz a másiktól, míg magát a fővárost is komolyan fogják veszélyeztetni.

A lázongó parasztsághoz kóbor cigány csapatok is csatlakoznak, melyek még inkább garázdálkodnak.

A fellázadt falukba eddig tizenhárom század lovas csapatot, és 10 század gyalogságot küldöttek. Lehet, sőt valószínű, hogy sikerül a lázadást egy pillanatra elnyomni, de hogy az nemsokára — mint egy vezényszóra — az egész országban fokozott mértékben fog kitörni, az előrelátható.

Tanügy.

— Hivatalos. —

Szám 487. — 1888. Brassó megye kir. tanfelügyelőjétől.

Van szerencsém Brassó megye tek. tanügyi hatóságával a következő magas min. rendeletet tudomás-vétel és ahhoz való alkalmazkodás végett közölni:

„A külföldi verseny az országot legújabbban oly pala-íróvesszőkkel árasztja el, melyek papiros helyett festékekkel vannak bevonva.

A magy. kir. állami vegyikísérleti állomás nyilatkozata szerint ezen vesszők mindegyikén, részint kártyán, részint ólomfesték található, mely tekintettel arra, hogy a gyermekek a vesszőket a szájukba szokták venni, azonfelül az író gyermek kezéhez is tapadván, egészségét veszélyezteti.

Ezen oknál fogva indítva érzem magamat, a festékek bevonat pala-íróvesszőknek az iskolákban való használatát megtiltani és az iskolai hatóságokat figyelmeztetni, hogy csak oly íróvesszők használatát engedjék meg, melyek papirossal vannak bevonva.

Trefort.

Brassó, 1888. április hó 12-én.

Koós Ferencz,
kir. tan. tanfelügyelő.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Azon t. előfizetőket, kik előfizetéseikkel hátralékban vannak, kérjük tisztelettel, sziveskedjenek előfizetéseiket lehetőleg mielőbb beküldeni.

Vizsga. A brassói polgári kereskedelmi testület által fenntartott alsó-foku kereskedelmi iskola növendékeinek f. hó 22-én, vasárnap d. e. 9 órától kezdődő lesz idei évváró vizsgája, melyhez a t. közönség szívesen láttatik.

Az E. M. K. E. brassó megyei választmánya f. hó 20-án pénteken, d. u. 2 órakor a magyar kaszinó helyiségében ülést tart, melyre a tagok ez uton is meghivatnak.

Hymen. Kucsera Árpád helybeli lakos eljegyezte Thalmeyer Mariska kisasszonyt.

E. M. K. E. nagy-gyűlés. Az E. M. K. E. központi igazgató választmányának azon határozata, hogy idei közgyűlést augusztus 19-20-án Brassóban tartja, úgy helyben, mint a vidéken nagy örömet kellett. Mint biztos forrásból értesülünk a közgyűlésre közéletünk számos erdélyrészi kitünősége fog a gyűlésre városunkba jönni. Bihar- s Szathmármegye nagy számú intelligenciája a két megye főispánjának vezetése alatt fog Brassóba jönni. Már az eddigiek után is itélve, a gyűlés oly impozáns lesz, minő az erdélyi részekben régen volt.

Kirándulások. A brassói áll. középkereskedelmi iskola II. osztályának fiatalsága ma a zernesti gyárba s a toháni faanyag-gyárba tesz kirándulást. Ugyanekkor meglátogatja a középiskola fiatalsága a Hornung-testvérek feketehalmi hajlított székgyárat.

Halálozás. Öszinte részvétellel értesülünk Eitel Henrik, Brassó megye első al- s tisz. főjegyzőjének, a felvidéki járás volt főszolgabírájának ma éjjel történt haláláról. A korán elhunytban a megye kitünő, példás szorgalmu, képzett tisztviselőt vesz, ki birta úgy feljebbvalói, mint kartársai tiszteletét, szeretetét s bizalmát, melyet meg is érdemelt. Bánatos özvegy s három kiskoru árva gyászolja.

Tűzet jelzett kedden a vészharang. Pedig nem is volt. A nagy-utcában támadt ugyan egy kis szobaláz, de mire a tűzoltók odajöttek már csak nyomát találták. Elővigyázat!

Új művészet. Várfalvi Fintha Dénes új előnyomó s üvegfestészeti készüléket talált fel, melyet mindenki önmaga is megcsinálhat magának. F. hó 25-én városunk leányiskolaiban fogja ezt bemutatni s. p. 25-én d. u. 3 órakor az áll. polgári leányiskolában, 26-án a szász leányiskolában s 27-én az áll. belv. el. leányiskolában. Az előadásokon felnőttek is részt vehetnek.

A „Gazeta”-nak 1860—63-ik években 4566 frt. 88 krt. 45 aranyat s 240 frtra kötvényekből álló segélyalapot adtak össze elvtársai. Az összeget az adakozók most a Muresianu családnak ajándékozták, tekintettel a lapért hozott nagy anyagi áldozatukra. Együttel elhatározottak, a „Gazeta” számára nagy segélyalap gyűjtése. A románok összetartanak!

Az udvar a pünkösdi ünnepek alatt Budapesten lesz együtt. Ez időre esnek ugyanis a delegációk. A királyné ő felsége Valéria főhercegnővel pünkösdtől hat hétig Gödöllőn szándékszik tartózkodni.

Göröcsöt kapott a „Tribuna” annak hírére, hogy az E. M. K. E. néhány tekintélyes tagja Kolozsvárról átrándult N.-Váradra s onnan Szathmárra. Miután N.-Szebenben, Aradon a románokat derekasan összevesszítette, most az Emkére feni a boldogtalan vad ficzko lyukas fogait. Nem vaczkor az!

A protestáns irodalmi társaság 16-án d. e. tartotta alakuló közgyűlését Budapesten, melyen Tisza Kálmán miniszterelnök is részt vett. A közgyűlés Vay Miklós br. elnöklete alatt végrehajtó-bizottságot küldött ki.

A „Gazeta Transylvaniei” sajtópöre, melyet a kolozsvári esküdtszék tárgyal, 14-én foglalkoztatja a kir. kariát. A sajtóvétség miatt négy havi államfogházra ítélt Bobancu István segédszerkesztő tudvalevőleg semmiségi panaszt jelentett be az esküdtszék verdictje ellen. A kuria sajtótanácsa Manojlovics Emil elnöklete alatt és Tomcsányi bíró referálása alapján a semmiségi panaszt elvetette.

Magyarosodunk. A „Tribuna” híven közli naponta azok neveit, kik idegen hangzású német nevei-

ket magyarosították. Várjuk, hogy mikor magyarosítja meg a saját nevét és természetét.

A szebeniek tiltakoznak. Néhány szebeni szász uraság tiltakozik a „Nemzet”-ben azon feltevés ellen, mintha nekik részük volna a „Kreuzzeitung” csemány cikkében. De azért a jó uraknak nincs egyetlen rossz szó szavuk arra a cikkre. Itt épen a bökkenő.

Éretlenek vagyunk mi románok a politikában és hirlapírásban, vallja a „Tr. Román”; tanulhatnánk a németektől és magyaroktól. Ki látott valaha magyar lapszerkesztőt, a ki személyes piszkolódásokkal töltene lapja hasábjait. Hozzánk — úgy mond — Szlavics hozta be a mahalagiú irmodort, a mi nálunk ezt teszi: paraszt tempó, sőt ennél is több.

Eltűnt főhadnagy. A 13-ik tüzérezred egyik főhadnagya még március hó 16-án eltávozott ezredétől s azóta eltűnt. Serkó Gyulának hívják az eltűntet, ki semmi fölvilágosítást sem hagyott hátra.

Sötét történet. Egy hamburgi kéményseprő a múlt napokban sötét éjszaka bemászott egy külvárosi koresma kéményén a szobába, s az ott szolgáló néger pinczér fekete kabátját ellopta.

Beküldött. Egy hamburgi üzletember, névleg Kieszow Gusztáv ír egy themáról, „mely már gyakran keltette fel az általános figyelmet s olvasóinkat is érdekelné fogja: „Miután már sokat hallottam Warner Safe Cure csodálatos gyógyhatásairól, elhatároztam egy üveget megvenni az itteni gyógytárban, mert heves fájdalmaim voltak hátamban. Miután két üveggel bevettem, minden fájdalmam megszűnt. Mindazoknak, kiknek hasonló bajuk van, valóban legjobban ajánlhatom Warner Safe Cureját. Ha valaki e bizonylat valóságát kétségbe vonná, kész vagyok kérdésekre felvilágosítással szolgálni. Isten után önnek tartozom legnagyobb köszönettel, stb.” — Sztéküldés csak gyógyszerárak által. Ára 2 frt 80 kr. Raktár: Goos J. Klein V., Schuster K. L.-nél Brassóban. Főraktár: Einhorn gyógyszerésznél (Fanta M.) Prágában.

Táviratok.

Budapest, ápr. 18. (A „Brassó” eredeti távirata.) Zay Adolf és dr. Kaiser János szász képviselők nyilatkozatot tesznek közzé, melyben elítélik a „Kreuzzeitung” ismert cikkét, hivatkozva arra, hogy az erdélyi szászok összessége elítéli azt az illetéktelen beavatkozást és illoyális hangot. Szerintök a szászok, ép úgy, mint a magyarok, nemzeti becsületet látnak abban, hogy az alkotmány, az állam tekintélye s a belső héke fentartassék, melyet ők ép úgy óvnak s védelmeznek; a szászok nem mennének ismét bele absolutistikus intriguákba. (Örvendünk, hogy megyénk két szász nemzetiségi képviselője visszautasította s elítélte azt a czudar cikket. Nyilatkozatukról egyelőre nem mondhatunk többet, mert nem ismerjük még teljesen. Azt azonban már most is kijelentjük, hogy az minket nem elégit ki, mert ez esetben nem két képviselőnek kell nyilatkozni, hanem az egész szászországnak, vezetőiknek, illetőleg magának pártjuknak. Szerk.)

Berlin, április 18. (A „Brassó” eredeti távirata.) A bromebtyikus íünetek csökkentek; a láz jóval kisebb, az éjjel a császár nyugodtan töltötte s egész állapota kielégítő. A császár rendesen meghallgatja az előterjesztéseket, sőt ma délben dolgozó szobája ablakánál is megjelent, hol a nép harsogó lelkesedése által fogadtatott.

Berlin, ápr. 17. (A „Brassó” ered. táv.) A császár meglehetősen nyugodtan töltött az éjet. Máskülönből állapota tartós láz mellett nem változott. Tegnap délben háromnegyed óráig fogadta a kancellárt.

Berlin, ápr. 19. (A „Brassó” ered. táv.) Magánjelentés: A kastélyból este felé ellentétes hírek tulnyomóan kedvezőtlenek; láz 40 fok, lélegzetvétel roppant gyors, étvágy egész nap csekély; ereje szemlátomást hanyatlik, állapota fölöttébb válságos.

Páris, ápr. 19. (Eredeti távirat.) A lapok szerint nagy katonai előkészületek vannak holnapra, mikor Boulanger először jelenik meg a kamarában.

Bukarest, ápr. 19. (Eredeti távirat.) A lázadások mindinkább oly szint nyerne, mint a melyek vagy, tekintély és szellem ellen irányulnak; nemcsak bérlők, birtokosok, pópák s tanítók, hanem a jobbmodu parasztok is bántalmaztatnak. Mindenütt brutális rablások jelzik a lázadás nyomát. A kormány legerélyesebben intézkedett; megengedte a katonaságnak, hogy löfegyverét használhassa.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Szám 1899.—1888. p.

(162) 1—1

Hirdetmény.

A brassói királyi törvényszék közölni teszi, hogy a fogarasi kir. közjegyzői állomásra kinevezett **Dr. Kábdebó Ferencz** kir. közjegyzői irodáját folyó 1888. évi április hó 12-én megnyitja és **Csányi Andor** volt fogarasi kir. közjegyző iratait átveendi.

Brassó, 1888. ápril hó 12-én.

A brassói királyi törvényszék üléséből:
Deési János, Séra
elnök.

Szám 2128.—1888.

Hirdetmény.

Botfalú község részére engedélyezett korcsma építkezés biztosítása czéljából 10,359 frt 43 krnyi kiküldetési ár mellett folyó évi április hó 26-án délután 3 óra kor Botfalú község irodájában alólírt vezetése alatt tartandó nyilvános árlejtése oly hozzáadással tételik közölni, miszerint a bővebb építkezési feltételek, építkezési terv és előirányzat a hivatalos órák alatt nevezett község irodájában bárki által betekintheők.

A szóbeli árlejtés kezdetéig írásbeli zárt ajánlatok is elfogadhatók.

Az árlejtésen résztvevők kötelesek annak kezdeté előtt a kiküldetési árnak 10%-át bánatpénz fejében letétmenyezni.

Földvár, 1888. április 17-én.

A járási főszolgabíró:

(164) 1—2

Pildner Ferencz.

Szám 1887.—1887. telekvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A hosszuaszoói kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, miszerint a nagyszabonyi földhitelezési végrehajtónak Baal János és Kästner Zsuzsanna szül. Hadesch végrehajtást szenvedő elleni 85 frt 50 kr és járuléka iránti végrehajtási ügyében a hosszuaszoói kir. járásbírósa területén lévő Nagy-Ekemező

község határán fekvő, a nagy-ekemezői 157. és 519. számú telekkönyvben A + 1, 3, 5—26, 28—42. és 44—60 és neje Hadesch Zsuzsanna tulajdonát képező és összesen 1610 forintba becsült ingatlanokra az egyenkénti becsérték mint megállapított kiküldetési árban az egyenkénti árverést e rendelte, és hogy ezen ingatlanok az 1888. évi május hó 15-ik napján délelőtti 9 órákor Nagy-Ekemező község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldetési árban alól is el fogják adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni. avagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Hosszaszoó, 1887. december 10.

A kir. járásbírósa telekkönyvi hatósága.

(126) 1—1

Kelemen,
kir. járásbíró

**Legújabb
nyári szöveteke
valódi gyapjuból**

szétküld. utánvét mellett leg
olcsóbban szabott árak mel-
lett, a szolidnak s jónak ál-
talan ismert

SIEGEL J. W.

posztógyári raktára
Brünnben.

A szabómester urak, kik
mintakártyámat nem ismer-
rik s vevőközönségük körét
rendkívül finom szöveteke
feldolgozása által akarják ter-
jeszteni, szíveskedjenek egy
levelező lapon bizalommal
hozzám fordulni.

Nevezettek ingyen és bér-
mentve kapják legújabb min-
takártyámat.

AZ „ALBINA”

(13-a) 17—

**takarék- és hitelintézet Nagy-Szebenben
5°-os záloglevelei.**

Ezen, a budapesti tőzsdén jegyzett záloglevelek 5%-os kamatozás mellett a legnagyobb biztosítékot nyújtják, a mennyiben azok fedezve vannak:

1. a háromszoros, tehát szokásos árvai biztosítékot meghaladó jelzálog által;
2. a törvényesen előírt **200.000 forintnyi** biztosíték-alap által, mely értékpapírokba van letéve;
3. az intézet **egész** egyéb vagyonával.

A kamat-szelvények fél évenként és pedig január s július hó 1-én **levonás nélkül** fizettetnek ki az intézet pénztára által Nagy-Szebenben, az alulírt fióktelep által Brassóban és a „Pesti magyar kereskedelmi bank” által Budapesten, — a hol egyttal a záloglevelekre kívánatra tőzsdéi árfolyamuk 90%-áig 5¹/₂% (évenként) mellett hiteleztetik.

A záloglevelek évenként történő sorsolás után legkésőbb 30 év alatt teljes névértékükben beváltatnak. — A napi árfolyamon 98 frt 50 krért kapható

**az „ALBINA” takaré- s hitelintézet
brassói fióktelepénél.**

HIVATALOS ÓRÁK**délelőtti 8 órától délután 2 óráig.***A fiókinézet helyisége:***Brassó, főter 90. sz. a., az I. emeleten.****É p i t ő a s z t a l o s s á g .****B u t o r g y á r .****LASKAI****ADOLF**

butorgyára, építőasztalosága és gőzfűrésze
BRASSOBAN, Nagy-utca 526. szám alatt,

Minthogy butorgyáram már mintegy három év óta forgalomban van, raktáron van nálam a legkülönbözőbb bútor, a legegyszerűbbtől a legfinomabb s elegánsabbig, beleszámítva a ritkaságokat is. — Gyártmányaim kiválóan a fának szárítókamrámban való gondos präparálása, a legfinomabb kötszerek (enyvek) használata, a kárpitozásnál az elismert legjobb anyag felhasználása s végre az összes munkák lelkiismeretes elkészítése, megbízható s a kor kívánalmainak megfelelő, képzett segédszemélyzet által tünnek ki.

Gyártmányaimnál az egyes farészek szakadásai, repedései vagy elválásai, vagy a fagon elváltozása, vagy pedig szúrágás nem fordul elő, a miért annál inkább kezességet vállalok, minthogy butoraim összealkatrészei gyáramban készülnek.

Habár az általam magánosoknak, mint saját készítményeimet eladott butoraim, valamint az 1886. augusztus havában a Vigadóban rendezett butorkiállítás eléggé bizonyították gyáram versenyképességét és reális kezeését, mindazonáltal szükségesnek vélem, e helyen butoraim jelzett előnyeire kiválóan figyelmeztetni, mert a n. é. közönség házról házra vándorló egyének által épen az utóbbi időben gyakran vezettetik félre olesó, de rossz bécsi és budapesti butorok magasztalásával.

Kétségtelen, hogy van kitűnő bécsi és budapesti butor, t. i. a híres bécsi és budapesti gyárak saját készítményei, melyekben csak lelkiismeretes előkészített, elsőrangú anyag dolgoztatik fel a legpontosabban; — ámde ezen gyártmányok, melyeknél a hírnév is velefizettetik, Bécsben és Budapesten helyben is oly árban állanak, hogy idehozatásuk lehetetlen.

A rendes bécsi és budapesti árak ellenben rendesen oly készítőktől erednek, kik az első legjobb s bizonyára legolcsóbb anyagot dolgozzák fel, annak csak nagy költséggel eszközölhető gondos előkészítése nélkül. Minthogy az árunak tetszetős alakja van, a fának vagy kötanyagnak hiányai ellenben épen nem, a kárpitos-munka hiánya pedig a fagon teljes megrongálás nélkül el nem fedezhetők, a vásárlásnál a később mutatkozó hiányok a legnagyobb figyelem mellett sem vehetők észre és így a vevő ugyan olesó, de rossz, tarthatatlan butort vásárol.

Ilyenmő olesó áru azonban nagyon is drága, mert a butor — nem mint ruhanemű — divatnak alávetve nem lévén, rendesen egész emberéletre szereztetik be.

A butorgyártáson kívül építőasztalosággal is foglalkozom, melynél ép oly kiváló gondot fordítok kizárólag jó, műszakilag szárított anyagra, mint gondos, a kor igényeinek megfelelő kivitelre. Nagy-utca 526. szám alatt lévő butorraktáromban ajtók és ablakok kellő számban állnak rendelkezésre. — Ezenkívül elvállalok gőzfűrészemben való felvágatásra mindennemű fát, valamint vásárlók is mindenmő műfatöngőket.

Midőn ennél fogva telepemet s raktáromat a nagyérdemű közönség jóakaró figyelmébe ajánlanám, vagyok kiváló tisztelettel

LASKAI ADOLF.**M i n d e n f é l e f a n e m e k b e v á s á r l á s a .**